

MANTEŁ (2) *sb m*

mantel (2), [**mentel**].

-a- (1), -ã- (1) *Mącz* (1 : 1); e *jasne*; mentel z tekstu nie oznaczającego é.

N sg mantel (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów).

*Płaszcz; mantelum Mącz [opończa – mantelum vel mantellum Cn] (2) : Diplois, Futrowáne albo dwoyiste odzienie/ Mántel/ Płafzczik dwoyczifti albo drugim suknem podbity. Mącz 89c; Aliquando Mantelum, Płafzcz/ Mantel. Mącz 208c; [mentel z fryzy, mentel uterfinowy *InwMieszcz 1569 nr 145, 1574 nr 193, 1575 nr 200.*]*

Synonim: płaszcz.

AL